

Egy krajczáros.

Egész évre hétenként	
10 drb . . .	8 frt 60
50	16 . 80
100	33 . 60

HERKÓ PÁTER

TRÉFÁS KÉPES

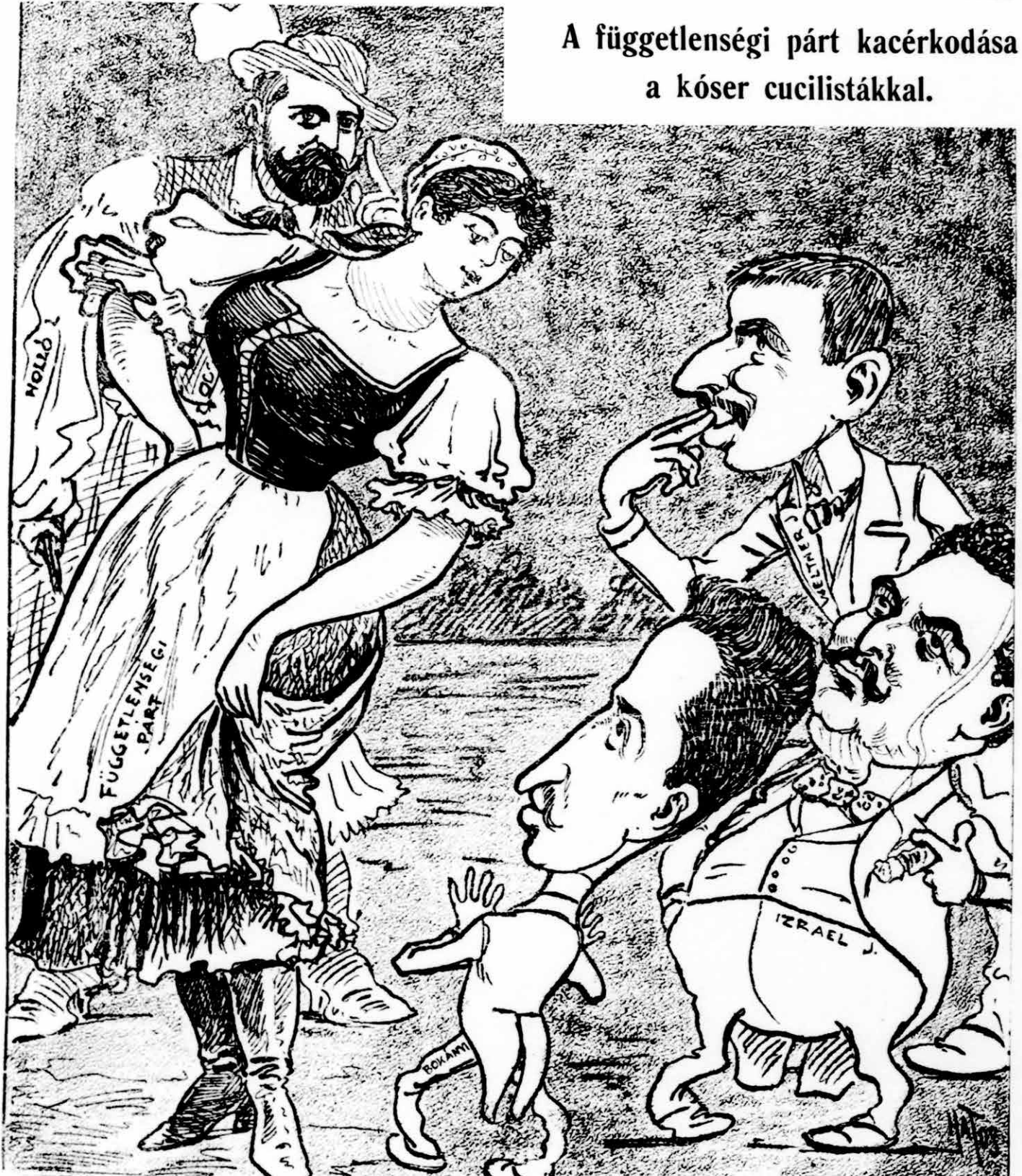
Egy hónapra hétenként:	
50 drb . . .	1 frt 40
100	? . 80
200	6 . 60

VÁKÁR P. ARTHUR.

Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztőség Budapest.

MARKOS GYULA.

A függetlenségi párt kacérkodása a kóser cucilistákkal.

H. L.: Esztendőben egyszer esik nagypéntek... – Ilyen néppel szóba állni is vétek!

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

==== Vidéki elárusítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ====

Ez az ország...

Ez az ország, hol mi most,
Tillarárom haj!
Pusztítjuk a papírost,
Tillarárom haj!
Sűrög-forog, mint a raj,
Több benn a baj, mint a vaj —
Tillarárom haj!

Pedig sok jót élvezünk
Tillarárom haj!
Még adót sem fizetünk
Tillarárom haj!
Sem katonát nem adunk,
Élünk, ahogy akarunk —
Tillarárom haj!

Kormányunk sincs, úgy is jó,
Tillarárom haj!
Aki volt, nem rá való,
Tillarárom haj!
Szertehuzott valahány,
Egy sem csüngött a hazán,
Tillarárom haj!

Katonáink oda benn,
Tillarárom haj!
Kijönnének szívesen,
Tillarárom haj!
Nem eresztik erővel,
Ugy fogják meg kötéllel —
Tillarárom haj!

Mi lesz ebből, ki tudja?
Tillarárom haj!
Mulik-e, vagy nő a baj?
Tillarárom haj!
Lehet, hogy még úgy fordul,
Sok-sok osztrák fölfordul —
Tillarárom haj!

Z...y.

Apja fia.

— Mit the fox csinálni, Móni, ha megbokhol az érettségi vizsgán?
— Ipharkodni fogok magamat khiedezni a thonár urakval.

A konyháról.

— Te Panna, hogy vagy megelégedve az uj asszonyoddal?
— Sehogy. Olyan mérges, olyan akaratos és úgy gorombáskodik, mintha ő volna a szakácsné.

Vén kisasszony (a fonográf előtt): «Szeretlek, édes, tiéd egész valóm!» Oh, csak folytasd, kis gépem! Te légy vigasztalóm.

Igaza van.

Parasztfiu: Nem elég, hogy beteg vagyok, még orvosságot is vegyek be?

Próza.

— Tanár ur, tanár ur!
— Tessék, nagysád.
— Nézze ezt a gyönyörű tölgyet!
— Látom.
— Mit mondana, ha szólni tudna, mikor egy szép nő így lelkesül érte?
— Azt mondaná: Bocsánat, nagysád, de én cserfa vagyok.

Dülapintéri Borvágyi Kala Máris nótárius uram körjegyzés ei

Kezd nekem az egész osztrák história nem tetszeni.

Ugy látszik, hogy immár nem akar megelégedni a drága sügór azzal, hogy a zsebünkben és az erszéyünkben is könyökig vájkált, most már a nemzeti becsülettel is szabadon szeretne packázni. Csakhogy azért már aligha rá nem fogunk koppintani egy kicsit az ő hosszú körmőcskéire.

*

Széli megint Bécsben járt. Nagyon dicstelen szerepet szántak neki. Nem kevesebbet, mint azt, hogy a hazafias szabadelvű honatyákat segítse a tizkormúkról leszedni, hogy inkább a császár pártjára, mint a nemzet mellé álljanak.

E dicstelen szerepre én nem hiszem kaphatónak Széli. Ha pedig netalán mégis csalódnám, hát tudja meg Széli Kálmán, hogy ezen szereplése által hasonló lenne azon elvetemült anyagyilkoshoz, ki, míg az anyját ütök a rabló gazemberek, addig ő segít nekik az anya kezét lefogni, hogy még csak ne is védekezhessek.

Tetszik ez a képeret, Kálmán bátyánk?... Akkor hát csak rajta.

*

A csehek barátkozása ugyancsak kapóra jön. Immáron ők is látják, hogy bizony nagyon is csehül áll már a magyar.

*

Hol van az megírva, melyik csillagzatban, hogy egy nemzet egyszerűen odaajándékozza a nyelvével minden nemzeti kincsét egy másik nemzetnek, amely hozzá még sokkal poltronabb?

De már ebből nem fog pipálni az osztrák, azt megmutatjuk! Ez az, amiért —

a Herkó Páttert olvasni és terjeszteni mégis csak uri virtus!

HEP CICESZ DRÁGAI JÓ KIVÁNSÁGAI.

Hordozzál the a szhüvedet a thied
thengyeren.

*

Khorlátlan szhabadságod mellett is
ledje a the eszed edj khorlátolt.

*

Thodgyonak a the szemeid szikrákat
hángyni djakhorlatbul.

*

Bizthasson thégedet a Balji Mihálj, hodj ne fhéljél.

*

A menozseriából a thigris menekhőljön a the odvarodba.

*

Véherfári és Andrassy Duci madjar hazafihsága ledje
thenekhed a hazajáro lélek.

*

Olejan békhéd lehessen örökhétig, mint amiljent most
Bulgária és a Phorta khüti Macedóniában.

*

Udj álljon khi a the lelkiismereted minden thüzpróbát,
mint a moszkha cár amiljen bátran ü megjelen a phobli-
kum khüzte.

Életbölcsesek.

(?) Az öndicséret legrosszabb formája: mindent gáncsolni.

*

A fölfedezett hiba is uj igazság.

*

(Z—y.) Nem hinné senki, hogy a jónak elismerése, mily
nagy mérvben fokozza az igyekezetet.

A közös hadseregből.

— Bundás! Azt hallom, kendtek ribilliót csináltak a kaszár-
nyában, a harmadéves szolgálat miatt.

— Még csak próbálgattuk, alássan jelentem a főhadnagy urnak,
a ribilliót ott kinn csináljuk meg, majd ha kiszabadulunk!

Lutri.

— De szomorú kelmed, Józsi bácsi!

— Kihúzták a lutrimat, ángyomasszony.

— Hiszen akkor inkább örvendezni kéne!

— Az ám, csak hogy nem az osztálysorsjátékon húzták ki,
hanem a löndérségen!

Nézpont.

— Látod, fiacskám, nekem jobban fáj, mint neked, ha
el kell, hogy verjelek.

— Igen ám, pühü! pühü! csak hogy neked nem ugyan-
azon helyen fáj.

Jó kifogás.

Nő: Mit somfordálsz mindig a hátunk mögött, mintha te
nem is közibénk tartoznál? Ne félj, nem muszáj *udvarolni*.

Férj: Akkor hát mért ne kertelhetnék én is egy kicsit? Nem
akarom, hogy a szépségem rátok árnyat vessen!

Ne hagyd!

Ne hagyd a nyelvedet,
Ne hagyd, szegény magyar,
Csattogjon ellene
Bármily böszült agyar!

Szent örökség gyanánt
Apáid ezt hagyák,
A nyelvek törzsökén
Nincs ily szép rózsaaág,

Ha mások nyelve szép,
A tied kész gyönyör,
Amelyhez foghatót
Más nem mutathat föl.

Pór- és királytanyán
Varázsa, bája szent,
Se itt, se ott ne tűrj
Helyette idegent.

Honunk határi közt
Légy érte harcra kész,
Féket szoritni rá
Ha tán akadna kéz.

Cserébe más nyelvért
Világkincsért se add,

Ily kincset úgy se lelsz
Másvutt az ég alatt.

Édes anyád tején
Ömlött ajkadra át,
Azért szeresd s becsüld,
Úgy, mint édes anyát.

S mert minden zeg-zugán
E földnek nem leled,
Hordozza kincs gyanánt
Bübáját kebeled!

Annál jobban becsüld
S légy érte harcra kész,
Édessé ajkadat
Ez teszi, mint a méz.

A földtekén sehol
Ily kincset nem találsz,
Nincs tenger, hol buvár
Ilyen gyöngyöt halász.

Ne hagyd hát ősjogát,
E jog szent s isteni,
Az ármány bösz fogát
Rá bármiként feni! *Cybebe.*

Hogyan jön meg a magyar esze.

— Jelentem alássan, Mózes szomszéd uram, hogy megjött végre a magyaroknak is az esze!

— Nem érthem, kedves Márthon szhomszéd, beszéljen maga világosabban!

— Hát tudja mit, Mózsi barátom, mai naptól fogva zsidótul nem veszünk semmit.

— Tehát khüesztény szhüvetkezetet állíthottak?

— Igenis azt!

Ok.

— No, de mekkorákat hazudik ma a főerdész!?

— Hja, holnapra tanunak van beidézve.

— Azért?

— No igen, esküdni kell, hát ma kihazudja magát holnapra is.

Leánytudomány.

— Mondd csak, Ella, mire való volt a lovagoknak a föl-
üthető sisakrostély?

— Még azt sem tudod? Hát, hogy csókot adhassanak!

Majszter ur a legényt várja, — Hogy már benn van, még
sem látja.
Hol van? Tessék megkeresni!

Azon töpreng vén anyóka, — Hol van itten a ház ura?
Hol van? Tessék megkeresni!